

Jo, tohle bylo fajn ráno.

Tali se asi vyspala do růžova ☹ ☹

Protože tahle ranní prochajda byla fajn. A bylo jedno, že je tma a sychravo. A po včerejším celodenním slejváku bylo i pro tentokrát fajn, že nepršelo. I když jinak v současnosti vodu člověk spíš vítá. Leč Tali se skutečně nerada venčí za deště a docílit tak jejího kompletního vyvenčení je někdy nadlidský výkon. Takže byla naděje, že se mi zadaří, když na ni nekápne ☹ . Jooo, ohař od myslivce a z kotce ☹ ☹ . To Rumoušek, naše malá pojízdná houbička na nádobí drandí vesele venku, ať je jak je. A když prší a člověk mu najde okap, kterej chrlí vodu..... nemůže ho udělat šťastnějším ☹ . Myslím, že v tý neoblíbené vody shora hraje svou roli možná to, že je Tali právě z toho kotce. Takže sice je schopná vlézt do rybníka klidně v prosinci, jak by zvládla na honu, ale protože když prší, tak v kotci je to přeci jen jiný, než na gaučičku ☹ , tak možná proto to v tuhle dobu venku úplně ráda nemá. Stejně tak jako nemá ráda víchr. Nebojí se, ale pokud nejsme vyloženě v polích, tak vnímáte, že si pořád kontroluje okolí. Ale třeba se pletu.

Vzhledem k tomu, že teď Tali předváděla svou flekatou stránku, má nastaven ten striktní režim, kdy jí opravdu neprojde lautr vůbec nic. A tedy ani to, že vyjdeme ze dveří a ona místo toho, aby si u nich sedla, jde ke schodišti. Taková banalita, řekne si člověk. Leč důležitá banalita. Víc než by si jeden mohl myslet. Pokud ji okamžitě nevrátíte tam, kde má být uplacírovaná, vezme to následně všechno jako volnou zábavu a vy máte vystaráno. Takhle přísně "houknete" - vzhledem k tomu, že je po šestý hodině tak nehoukáte, ale velmi důrazně zašeptosyčíte "TazzzYY! Ale švihej!" - a připojíte k tomu ten hroznej krutopřísněj xicht č.28 . To zafunguje a protože madáme moc dobře ví, že si má hned sednout u dveří, aniž by jí to kdo říkal, (ale zkusí si, jestli jí to neprojde), okamžitě se vrátí a sedne si, aniž byste jí museli říkat, cože teda to má dělat. Tupá je, ale jak kdy ☹ . Rumíček je propuštěn, aby si shopíkal schody, Tali jde se mnou a žádný pobíhání se nepovoluje. Dole si sedne, počká, až propustím Rumouška a jde disciplinovaně vedle mne k vchodovým dveřím, kde si sedne a pak stejným způsobem spolu sejdem schody i venku. "Mno, a pak že to nejde, ty hajtro jedna." mumlám si v duchu a dovolím jí, ať si jde. Ovšem ne kamkoliv jí její flekatý haxny zanesou, to ne. To zase ne. Takže podbalkonovka se nekoná a flekatá frajle tápe pěkně v mojí blízkosti.

Když se opodál objeví paní s frbulíkem na vodítku a zastaví se, páč evidentně se jí nechce kolem nás projít, zastavím ohařiska, který jsou trošku napřed a posléze je přivolám k noze.

Jo, tohle bylo fajn ráno.

Pak se dá paní do pohybu a praví, že se bojí, že jsou velký. Chápu, dva a velký, prevence je prevence. Ohařiska propustím, když nás přejdou a jdeme dál. Čeká nás další krizový místo, proto Tališovou informuju předem, že "Ani to nezkoušej, varrrruju Tě!" Došli jsme až k opuštěném krámku se schody, kde s nimi občas cvičívám různý blbinky. V současnosti na nich učím Tali couvat do kopce, aby si zlepšila koordinaci zadních nohou, aby si uvědomovala, že je má. Vypadá to, že tady pochopí, že musí ty nohy zvedat ☐ .Ovšem pro dnešek je nechávám být prostě jen tak. Protože i když včera díky celodennímu lijáku nebyla dlouhá prochajda, natož plánovaný výlet, jsou ohařící takový unavenější a včerejší flákárnu uvítali. Takže je nechávám být i dneska. Je totiž pravda, že ten náš současný režim na kolečkách ☐ , kdy hodně dojíždíme do Domečku je i pro ně náročnější. Jsou venku celou tu dobu, co tam jsme a to je přeci jen jiný, než když se jde na prochajdu a pak se můžou povalovat doma, když já vařím.

Tak si to tam dneska jen řádně pročuchali. Evidentně je tam podnětů hodně, oba se tam zasekli. Podle mě je pod keři a thujemi, které tam jsou, přes noc celkem živoučko. A tak je ráno co studovat. Zamířili jsme k paneláku, kde bydlí Šmudlajs a její parťák Snoopy (Skippy, jak se správně jmenuje, ale .....prostě pro mě je to Snoopy ☐) A tentokrát jsme je bohužel nepotkali, ač je poslední dobou vídáme častěji. V jejich domě bydlí nějaký krmící maniak a tak na rohu zeleného plácku jsou pravidelně nasypány malinký kostičky nakrájený housky. Jo, vyloženě něco pro Taliprtku. Ta ví, že je pod dozorem, tak se tam jde jeen tak jako náááhodičkou enem podívat. Strčí čumes trošku k zemi a okamžitě slyší "Na to zapomeň, ty prase!" a tak dělá, že vona nic, vona si tam chtěla jenom čuchat. "Jooo, to známe, děfče, mě nevoblafneš.", dozvídá se. "A švihej!" dodávám. Tak švihá, to jí jde dobře ☐ . Dokonce víc, než dobře ☐ .

No ale protože jsme v podstatě švihali všichni, tak si skáknem ešče na psí louku. Už je vidět tak leda kulový, protože je tma, takže balonek si hodíme leda na kraji, ale aby si Rumíček nepřišel nevytíženej, tak využijeme dvě řady stromků, který vzadu na louce vysázeli, aby - až vyrostou - kryly novou sportovní halu. A zahrajem si tam obíhačky, probíhačky a taky si zaslalomujeme. Tali jsem nechala ať si čuchá, protože to ji prostě baví nejvíc. Ale když si všimnu, že zvedla hlavu a zadívala se na nás, přizvu ji do hry taky a tak tam pobíhají a obíhají nadšeně oba. A já jsem nadšená taky, protože to víte, že mám radost pokaždý, když se ona chce ochotně a sama od sebe zapojit.

Jo, tohle bylo fajn ráno.

No a pak už zamíříme pomalu domů. Tali by sice ráda dolů k rybníčkům, ale mně se teda ani za mák nechce zdržovat se po ránu tím, že z ní budu otírat to černý rybniční bahýnko. To si halt musí odpustit a nechat si to na jindy. K závodům na podestu nemám koho vybídnout, páč ti dva už hopíkaj přímo na podestě. Ponivadž jak říkám, jsou takový unavenější a oba se těší do pelíšku. “Ach psí booože, jak já jim závidim!” říkám si, když se soukám do svých botek a mažu na tramvaj. □